

HROBKÁ

Cesta toboganom do Centúra bola náročná. Prvý spustili Daliho kufor. Potom sa šmykol Zey s Patrikom a Dali s Damiánou. Dali celú cestu rozmýšľal, ako ju má chytiť, aby sa v bezpečí dopravila dole. Nakoniec všetko dobre dopadlo a onedlho vkročili do Fóra, pridržiavajúc prebúdajúcich sa kamarátov. Okoliti Centúrania sa na nich s úžasom dívali. Väčšina z nich prvýkrát videla ľudí. Že sú to ľudia, si domysleli podľa oblečenia.

„Kde som to?“ vyjachtal zo seba Patrik. Vytriasal si ruku, lebo ju mal stŕpnutú.

Damiána si zívla, akoby práve vstala z postele. Keď si uvedomila, že sa okolo nej hmýria ľudia, zahanbila sa a dala si pred ústa ruku.

„Ahoj, Dali,“ prehovorila, „kde jest ten... ten v tom plášti? Ako sa volá... no policajt?“ Chcela spraviť niekoľko krokov, no potkla sa o terasovitú krvavočervenú podlahu. Dali ju pohotovo zachytil. „Toto asi nie je vaša kuchyňa,“ usúdila.

Patrik sa zvedavo rozhlíadal po okolí. Netušil, ako sa sem dostal a aký kus cesty prešiel. Ale presne vedel, kam ho Dali priviedol. Stál tam ohromený a s otvorenými ústami zíal dookola.

„Vitajte v Centúre!“ zvolal slávnostne Dali.

„Toto je teda tá tvoja krajina pod zemou?“

Dali prikývol.

„Ako si nás sem dovliekol?“ pýtal sa Patrik.

„Leteli sme.“

Damiánu to zaujalo a na chvíľu sa zabudla obzerat po okolí.

„Dali, ukáž mi, ako lietaš, prosím. Veľmi prosím.“

Dali sa pozrel na Zeya. Ten mu dal tichý súhlas. Zavolať Damiánu k sebe. Nemotorne ju chytil za ruku. Druhou rukou ľahko mávol, aby nevyletel príliš rýchlo a vysoko. Damiána pocítila, že doslova stratila pôdu pod nohami. Patrik videl, ako zbledla. No bol to len počiatkový strach. Damiáne sa tento stav zapáčil a o chvíľu sa usmievala. Dali nechcel robiť veľký rozruch. Niekoľko Centúranov sa naňho so záujmom pozeralo. Deti ukazovali prstami hore a tešili sa. Radšej pristál, nestál o to, predvádzať sa. Damiána zostala očarená. Keď sa dotkla zeme, zatvárala sa nespokojne.